

85. РОДЪТ НА КАРАДЖАТА II

Мале мо, мила майчице,
греха ми, мамо да береш,
дето ме, мамо, отдаде,
на бимбелови синове.
Те че ги казват работни,
на ден по нива ожънват
и на другата отиват.
И нея, мамо, пожънват,
и на третата отиват,
на нея чакъм изкарват.
Вечер си тръгнем от нива,
всяка си взема люлката,
на мене дадат торбата,
торбата мамо, стомната.
Мале мо, като идем във къщи,
всяка си вземе детето,
на мене дадат ведрото,
дванайсет крави да доя.
Доде ги, мамо, издоя,
петлите пеят, повтарят.
Щом легна, мамо, да заспя,
малкото деверче извиква:
Я ставай, бульо, я ставай,
дванайсет телци да лъчеш,
дванайсет крави да изкарваш.